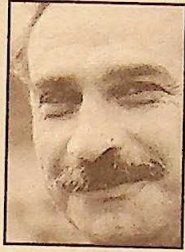

Hangimiz önce değişiyor?

Hangimiz önce değişiyor, biz insanlar mı, yoksa biz insanların içinde yaşadığı ortam, yani dünyamız mı? Bence ikincisi. İnsanların değişmesi derken onların fizikî yapılarını akla getirmek istemiyoruz elbet. Yaptığımız karşılaştırma tek tek insanların zihin, anlayış tarzıyla bu insanların her birinin muhatap olduğu zihin bileşkesi, ortaklaşa anlayış arasındadır. Hoş, fizikî değişmeyi bile esas alsak insan yavrusunun büyüüp kocaması sırasında yaşadığı değişimle dünyanın aynı zaman dilimi içinde geçirdiği değişikliğin birbiriyle oranlanamayacak derecede hızlı olduğunu görebileceğiz. İnsanların bir ülkeden diğerine pasaportsuz geçebildikleri ve altının bütün ülkelerde para yerine geçtiği günlerin üzerinden -inanmayacaksınız- henüz yüz yıl bile geçmedi. Fakat konumuz bu değil.

İSMET
ÖZEL

iozel@yenisafak.com

Konumuz bizim ferdi anlayış ölçülerimizle çevreye, ortama, dünyaya mahsus ölçüler arasındaki nispetsizlik, uyumsuzluk ve sürtüşmedir. Ne oluyor? Her birimiz neyi olursa olsun belli bir şeyi anlama çabası sarf ederken toplum hayatına nispetle vakit kaybediyoruz. Bir ara kafamızı uğraştığımız işten kaldırıp çevremize, hiçbir şeyi anlamadan yaşamanın yolunu keşfetmiş insanların dünyasına baktığımızda bir çok şeyin ve bu arada bir çok anlayış tarzının da bizim bir şeyi anlamak için ayırdığımız o fasıla sırasında değişmiş olduğunu görüyoruz. Hiç birimiz hiçbir şeyi veya kimseyi bıraktığı gibi veya bıraktığı yerde bulamıyor. Çünkü dünya bizden önce değişiyor.

Her zaman karar vermek zorundayız: Değişen dünyaya ayak uyduracak mıyız, yoksa ömrümüzü vakit kaybedip anladığımız her neyse onu paylaşacağımız birilerini aramaya, onlarla birlikte olmaya mı hasredeceğiz? İnsanların çoğunluğu sık sık ayak değiştirir ve böylece dünyaya ayak uydurur. Çünkü insanların çoğunluğu ne olursa olsun herhangi bir şeyi anlamak istemez. Kendince zaten her şeyi biliyordur. Onların dünyadan istifade etmekten başka düşünceleri -buna düşünce denebilirse- yoktur. Azınlıkta kalan bazı kişiler düşüncenin değerini başka bir şeye değişmedikleri için ihsâna nâil olur; içinde buldukları ortamın anlayış tarzının ulaşmadığı şeyi anlar ve anladığını paylaşacak kişiyi/kişileri bulur. Onlar birlikte bir yere yönelmişlerdir dünyanın gittiği yere gitmezler. Bir kısım aç gözlü insan da nefsi okşayan her iki sonuca birden varabilmek için çabalar. Yani onların amacı hem dünyanın gidişine uymak ve hem de hususi bir yolda ilerliyormuşçasına kendine yoldaşlar bulabilmektir. Görünüşte en akıllıca seçimi bu sonuncular yapmış gibi sanılır. Halbuki bunlar hiç seçim yapamamış olanlardır. Zira seçim ancak bir şeyi anlamak suretiyle şahsiyet kazanmak ile dünyaya ayak uydurarak şahsiyetini feda etmek arasında yapılabilir.